

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้จัดอยู่ในประเภทงานวิจัยและพัฒนา (research and development R&D) โดยมีทฤษฎีกรอบความคิดของโครงการวิจัย ดังนี้

ทฤษฎี กรอบแนวความคิดของการวิจัย

โดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรง มีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ พ.ศ.2540 โดยเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัย ความรู้ ความรอบคอบ และ ความระมัดระวัง อย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและ ดำเนินการทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และ นักธุรกิจ ในทุกระดับให้ มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และ ให้มีความรอบรู้ ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญาและความ รอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

กรอบความคิดในการวิจัยนี้คือ

รายได้(รายจ่าย)

เงินออม(ภาระหนี้สิน)

ระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจเศรษฐกิจพอเพียง

พฤติกรรมเชิงคุณธรรม

ความคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์

การดำเนินชีวิตอย่างมี
เศรษฐกิจพอเพียง

วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล
วิธีการศึกษา มี 2 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีศึกษา
จังหวัดปทุมธานี

1. ใช้วิธีการศึกษาแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) โดยศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 21 คน โดยรวบรวมประเด็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญ และมีการตรวจสอบคุณภาพตัวชี้วัด โดยพิจารณาจากจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับความสำคัญของตัวชี้วัดและความสอดคล้องของความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อตัวชี้วัดนั้น โดยกระทำด้วยวิธีการต่อไปนี้

ก. กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีคัดเลือก ผู้เชี่ยวชาญเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ

1. ผู้บริหารระดับสูงของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดปทุมธานี 12 คน ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด พัฒนาสังคมและมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด พาณิชยจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พัฒนาการจังหวัด อธิการวิทยาลัยการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัด นายอำเภอเมือง นายอำเภอธัญบุรี แรงงานจังหวัด และผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรมจังหวัด

2. ผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานเอกชนในภาคธุรกิจและผู้นำประชาชนในองค์การพัฒนาเอกชน(NGO) 5 คน เช่น นายกเหล่ากาชาดจังหวัด เจ้าอาวาสวัดปัญญาบันฑิตาราม ประชานหอการค้าจังหวัด ประชาน OTOP จังหวัด ผู้นำองค์การพัฒนาเอกชน

3. ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน 4 คน เช่น นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลบางยี่โย นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี นายกเทศมนตรีเมืองรังสิตผู้วิจัยเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดแต่ละกลุ่ม แล้วขอความร่วมมือในการวิจัย โดยผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดต่างๆด้วยตนเอง โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 21 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ข. การรวบรวมข้อมูล กระทำดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 21 คน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจังหวัดปทุมธานีจากการสัมภาษณ์แบบเปิดและไม่ชี้นำและเป็นแบบกึ่งมีโครงสร้าง แล้วใช้เทคนิคการสรุปสะสม(Cumulative Summarization) หลังจากนั้นนำข้อมูลมา

2. รวบรวมความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ในรอบที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญ นำมาสร้างเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 อันดับ ตามความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างองค์ประกอบของรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียงดังกล่าว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 21 คนดังกล่าวพิจารณาถึงความสำคัญของการเป็นองค์ประกอบของรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง เป็นรอบที่ 2

3. ส่งแบบสอบถามชุดเดียวกับที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาในรอบที่ 2 กลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาทบทวนคำตอบเป็นรอบที่ 3 โดยแสดงคำมัชฌาน ขอบเขตพิสัยควอไทล์ และคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในรอบที่ 2 เพื่อประกอบการพิจารณา ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านอาจเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่หรือยังคงยืนยันคำตอบเดิมก็ได้ โดยขอให้แสดงเหตุผลเฉพาะข้อคำตอบที่อยู่นอกขอบเขตพิสัยควอไทล์

4. รวบรวมร่างองค์ประกอบต่างๆที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความสำคัญต่อการที่จะนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง กำหนดขึ้นเป็นองค์ประกอบที่ใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

2. รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจังหวัดปทุมธานี กระทำโดยมีขั้นตอนและวิธีการ 2 ขั้นตอนใหญ่ๆ ดังนี้คือ

ก. การสร้างรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง

ข. การสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 2 การประเมินผลการใช้รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง :กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี

การประเมินการใช้รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียงของกรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี จากการนำรูปแบบดังกล่าวที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง มีขั้นตอนใหญ่ 2 ขั้นตอนดังนี้คือ

1. การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจังหวัดปทุมธานี มีวิธีการในการทดลองใช้ดังนี้คือ

1.1 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้คัดเลือกเทศบาลเมืองปทุมธานีและเทศบาลเมืองรังสิต เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ทั้งนี้เพื่อพิจารณาความแตกต่างของผลที่ได้จากการทดลองใช้รูปแบบในพื้นที่ที่มีความคล้ายคลึงกัน แต่มีความแตกต่างกันในบางส่วนคือ เทศบาลเมืองปทุมธานีตั้งอยู่ในศูนย์ราชการส่วนจังหวัดที่เป็นศูนย์กลาง ในขณะที่เทศบาลเมืองรังสิตตั้งอยู่ในอำเภอธัญบุรี โดยผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้คือ

- ก. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี
 ข. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองรังสิต
 ค. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองปทุมธานี
 ง. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองรังสิต
 จ. ผู้นำภาคธุรกิจเอกชนและองค์การพัฒนาเอกชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี
 ฉ. ผู้นำภาคธุรกิจเอกชนและองค์การพัฒนาเอกชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองรังสิต

1.2 การเตรียมเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

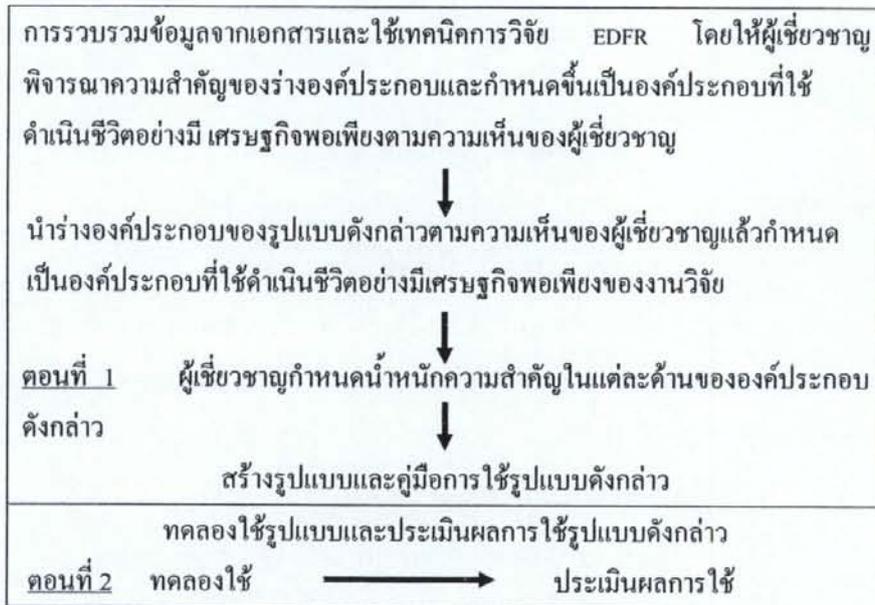
ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นที่ตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์และความสอดคล้องขององค์ประกอบ ของรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจังหวัดปทุมธานี

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล กระทำดังนี้

- ก. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ผู้นำภาคธุรกิจเอกชนและองค์การพัฒนาเอกชน ใช้วิธีเก็บด้วยตนเองโดยใช้แบบสอบถาม
 ข. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชน จะใช้วิธีเก็บด้วยตนเองโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์

2. ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจังหวัดปทุมธานี คู่มือการใช้รูปแบบ และผลการทดลองใช้รูปแบบดำเนินการ โดยให้มีการตอบแบบสอบถามจากผู้รู้รูปแบบซึ่งเป็นผู้บริหารราชการส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นจำนวน 16 คน โดยพิจารณาว่าจะทำให้ได้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้ใช้รูปแบบอันนำไปสู่การพัฒนาการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่

แผนภาพ 1 ลำดับขั้นตอนวิธีการดำเนินการพัฒนารูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง
ของประชาชนจังหวัดปทุมธานี

**การกำหนดเกณฑ์การตัดสินองค์ประกอบที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้พัฒนารูปแบบการดำเนินชีวิต
อย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง**

เกณฑ์การคัดเลือกนั้นพิจารณาจากการยอมรับความสำคัญในระดับมาก (เห็นด้วย) ขึ้นไป
ในองค์ประกอบนั้นของผู้เชี่ยวชาญ (อย่างน้อย 16 คน จากจำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 21 คน
ซึ่งคำนวณเป็นร้อยละ 75) และจากค่ามัธยฐานที่จะต้องเท่ากับหรือมากกว่า 2.50 และค่าพิสัย
ระหว่างควอไทล์ น้อยกว่า 1.50 ถ้าพิสัยระหว่างควอไทล์ของร่างองค์ประกอบใดมีค่าเท่ากับหรือ
มากกว่า 1.50 แสดงว่า ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อร่างองค์ประกอบนั้นไม่สอดคล้องกัน

สำหรับเหตุที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนตั้งแต่ 16 คนขึ้นไป จากจำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 21
คน เพราะจำนวนผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 16 คน จากจำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 21 คน เมื่อคำนวณ
เป็นร้อยละ จะเท่ากับร้อยละ 75 และเท่ากับค่าของควอไทล์ที่ 3 ซึ่งคือจำนวนข้อมูลสามในสี่
ของจำนวนข้อมูลทั้งหมด ส่วนการใช้ค่ามัธยฐานที่จะต้องเท่ากับหรือมากกว่า 2.50 และค่าพิสัย
ระหว่างควอไทล์น้อยกว่า 1.50 เป็นเกณฑ์ประกอบการพิจารณาคัดเลือกด้วยก็เพื่อให้ได้
องค์ประกอบที่ได้มาจากความสอดคล้องอย่างยิ่งของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

- สำหรับรายละเอียดการแปลผลจากค่ามัธยฐานที่คำนวณได้ มีดังนี้
- ค่ามัธยฐานต่ำกว่า 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในองค์ประกอบนั้น
- ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญไม่เห็นด้วยในองค์ประกอบนั้น
- ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในองค์ประกอบนั้น
- ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 3.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยอย่างยิ่งในองค์ประกอบนั้น

รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี

การสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี กระทำโดยมีขั้นตอนและวิธีการ 2 ขั้นตอนใหญ่ ดังนี้คือ

1. การสร้างรูปแบบการพัฒนาการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย ส่วนที่เป็นรายการของตัวบ่งชี้ในรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ส่วนที่เป็นแนวทางในการใช้รูปแบบ และส่วนที่เป็นข้อมูลที่ประกอบการใช้รูปแบบ ซึ่งมีรายละเอียด 3 ส่วนดังนี้ คือ

1.1 รายการตัวบ่งชี้ในรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ได้จากการกำหนดองค์ประกอบขึ้นเป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้น มาสร้างเป็นรายการตัวบ่งชี้ในรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

1.2 แนวทางในการใช้รูปแบบ เป็นรายละเอียดที่แสดงให้เห็นวิธีการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมาตรวจสอบและพิจารณาองค์ประกอบในรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

1.3 ข้อมูลที่ประกอบการใช้รูปแบบ เป็นส่วนที่ระบุถึงเครื่องมือที่ใช้บันทึกข้อมูลเพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาในแต่ละรายการตัวบ่งชี้

2. การสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 2 ส่วน ดังนี้คือ

2.1 ลักษณะทั่วไปของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย บทนำ วัตถุประสงค์ในการใช้ ข้อพึงปฏิบัติในการใช้ และขั้นตอนการใช้

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการบันทึกข้อมูล เพื่อนำผลการบันทึกข้อมูลมาใช้ประกอบการพิจารณาในแต่ละรายการตัวบ่งชี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่นำมาทำการวิเคราะห์ด้วยตนเอง และในบางรายการได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เอสพีเอสเอสพีซี (SPSSPC : Statistical Package for the Social Sciences by personal computer) มาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลในรายการต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. การวิเคราะห์ความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ให้นำแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า 4 อันดับ ที่มีข้อมูลมาแจกแจงหาค่าความถี่ของคำตอบและคำนวณค่ามัธยฐานและพิสัยควอไทล์

สำหรับการตัดสินใจเพื่อยอมรับว่า องค์ประกอบใดมีความสอดคล้องในความเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือไม่นั้น ให้พิจารณาว่ามีผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 16 ท่านขึ้นไปจากผู้เชี่ยวชาญ 21 ท่าน มีความเห็นว่าองค์ประกอบนั้นมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมาก (เห็นด้วย) หรือมากที่สุด (เห็นด้วยอย่างยิ่ง) และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐานและพิสัยควอไทล์ สำหรับการตัดสินใจยอมรับว่า องค์ประกอบใดมีความสอดคล้องกันในความเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือไม่นั้น ให้พิจารณาว่ามีค่ามัธยฐานเท่ากับหรือมากกว่า 2.50 ขึ้นไป และมีพิสัยควอไทล์น้อยกว่า 1.50

2. การประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเป็นประชาชน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ในราชการส่วนท้องถิ่น และผู้นำภาคธุรกิจเอกชน และองค์การพัฒนาเอกชนนั้น จะนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 4 อันดับ มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการแปลผลค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ใช้เกณฑ์ ดังนี้คือ

ค่าเฉลี่ย 4.00 – 3.50	หมายถึง	ลักษณะที่ประเมินในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.49 – 2.50	หมายถึง	ลักษณะที่ประเมินในระดับเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.49 – 1.50	หมายถึง	ลักษณะที่ประเมินในระดับไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.49 – 1.00	หมายถึง	ลักษณะที่ประเมินในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจังหวัดปทุมธานี คู่มือการใช้รูปแบบและผลการทดลองใช้รูปแบบโดยผู้ใช้รูปแบบ ซึ่งเป็นผู้บริหารราชการส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น 16 คน โดยพิจารณาว่าจะทำให้ได้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้ใช้รูปแบบอันนำไปสู่การพัฒนาการดำเนินชีวิตอย่างมีเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่นั้น ใช้แบบสอบถามที่มีรายการประเมินและใช้มาตราส่วนประมาณค่า 4

อันดับ มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการแปลผลค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ใช้
เกณฑ์ ดังนี้คือ

ค่าเฉลี่ย	4.00 – 3.50	หมายถึง	ลักษณะที่ประเมินในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย	3.49 – 2.50	หมายถึง	ลักษณะที่ประเมินในระดับเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย	2.49 – 1.50	หมายถึง	ลักษณะที่ประเมินในระดับไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย	1.49 – 1.00	หมายถึง	ลักษณะที่ประเมินในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง